

VEROHALLINNOLLE

Diaarinumero VH/5383/00.01.00/2025

LÄHITAPIOLAN LAUSUNTO LUONNOKSESTA VEROHALLINNON OHJEEKSI ASIAKASETJEN VEROTUKSESTA

Yleiset kommentit

LähiTapiola-ryhmä ("LähiTapiola") kiittää mahdollisuudesta lausua luonnoksesta Verohallinnon ohjeeksi Asiakasetujen verotuksesta. LähiTapiolan mielestä ohjeluonnos on tarpeellinen, ja luonnoksessa olevat esimerkit selventävät ohjeiden sisältöä ja soveltamista käytännössä. LähiTapiola lausuu lähinnä ohjeluonnoksen luvusta 3 Luottojen, talletusten ja sijoitusten perusteella kertyvät asiakasedut, joka liittyy tuloverolain (1535/1992 muutoksineen) uuteen 53 c §:ään, joka tulee voimaan 1.1.2026. Ohjetta tulisi näkemyksemme mukaan vielä seuraavilta osin selventää ja tarkentaa.

Yksityiskohtaiset kommentit

LähiTapiola ehdottaa yksityiskohtaisina kommentteinaan seuraavia tarkennuksia ja selvennyksiä luonnoksen teksteihin:

- **Ohjeluonnoksen kohdassa 3.2 todetaan:** "Veronalaisuus ei koske muista kuin edellä mainituista vakuutuksista saatuja etuja. Siten esimerkiksi vahinkovakuutuksesta saatu etu on verovapaa."

Ehdotamme, että tämä kirjoitetaan selvyiden vuoksi laajemmin esimerkiksi seuraavasti: "Siten esimerkiksi vahinkovakuutuksesta ja muista riskivakuutuksista saadut edut ovat verovapaita". Vakuutuslakilaki luokittelee vakuutukset karkealla tasolla henkilö-, vahinko- ja sijoitusvakuutuksiksi, joista henkilö- ja vahinkovakuutukset ovat tyypillisesti ns. riskivakuutuksia, joiden perusteella kertyvät edut eivät ole TVL 53 c §:n mukaan veronalaisia. Riskivakuutus on siten käsitteenä vahinkovakuutusta laajempi käsittäen myös riskihenkilövakuutukset.

- **Ohjeluonnoksen kohdassa 3.3 käsitellään verovapaita asiakasetuja ja todetaan** mm. että pelkästään asiakkuuden laajuuteen perustuvat erilaiset keskittämisalennukset ovat asiakkuuteen perustuvia verovapaita etuja. Samoin asiakkuuteen perustuvaksi verovapaaksi eduksi katsottaisiin tietyille asiakasryhmälle, kuten esimerkiksi asuntolaina-asiakkaille, myönnettävät edut tai pelkästään yrityksen omistajuuteen perustuvat edut. LähiTapiola ymmärtää ohjeluonnoksen niin, että tietyille asiakasryhmälle annetut edut ja omistajuuteen perustuvat edut ovat verovapaita, jos ne annetaan samanlaisena koko asiakasryhmälle tai omistajakunnalle siten, että etu ei määräydy sijoitusten ym. rahallisen määrän tai arvon perusteella.

Ohjeluonnoksen kohdassa 3.2 on täsmennetty säännöksen esitöiden mukaisesti, että sijoitusten ym. "määrällä tai arvolla" tarkoitetaan niiden rahallista määrää tai arvoa. Tämä täsmennys on tarpeellinen mm. sen selventämiseksi, ettei asiakkuuden laajuus vaikuta edun veronalaisuuteen, kun esim. asiakkuuden laajuuteen perustuvan verovapaan keskittämisalennuksen määrään voi tyypillisesti vaikuttaa asiakkaalla olevien tuotteiden lukumäärä.

Asiakkuuden laajuuteen perustuvien erilaisten keskittämisalennusten saamiseen vaikuttaa käytännössä tyypillisesti kuitenkin se, onko asiakkaalla määrältään tai arvoltaan vähintään määrätyn vähimmäissumman suuruinen tuote, jotta

28.11.2025

luottokorttiin sisältyvän matkavakuutuksen tai muun vahinkovakuutuksen kuluja tai muita kuluja, joihin näitä etuja ei voi verovapaasti käyttää.

- **Ohjeluonnoksen kohdassa 3.4 todetaan**, että kyse ei ole veronalaisesta edusta, vaikka verovelvollinen voi valita tai vaikuttaa etukäteen siihen, mihin hänelle tulevaisuudessa luottojen, talletusten ja sijoitusten, sijoitusvakuutusten, vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden tai kapitalisaatiosopimuksen perusteella kertyviä etuja käytetään. Etu on luonnollisesti kuitenkin veronalaista, jos verovelvollinen voi etukäteen valita kertyvien etujen käyttökohteeksi muita palveluja tai maksuja, kuten esimerkiksi vahinkovakuutuksen maksut tai kiinteistönvälityspalkkiot.

Uuden TVL 53 c §:n mukaan sijoitusten ym. perusteella kertyvät edut voivat olla verovapaita vain, jos etua ei makseta rahana tai siihen verrattavalla tavalla eikä asiakas voi vaikuttaa edun käyttökohteeseen. Ohjeluonnoksen mukaan kyse ei olisi kuitenkaan veronalaisesta edusta, jos asiakas etukäteen vaikuttaisi siihen, mihin hänelle tulevaisuudessa sijoitusten ym. perusteella kertyvät edut käytetään. Pidämme tätä ohjeluonnoksessa otettu kantaa ongelmallisena, ja mielestämme TVL 53 c §:n sangen ehdoton sanamuoto tai säännöksen esityöt eivät anna tukea tälle tulkinnalle, vaikka esitöissä tunnistetaan asiakkaan oikeus valita se etuohjelma, johon hän haluaa liittyä (HE 108/2024, säännöksen yksityiskohtainen perustelu). Esityöt eivät mielestämme anna kuitenkaan tukea tulkinnalle, että asiakas voisi etuohjelman sisälläkin valita etukäteen, mihin edut käytetään, vaan edut olisi käytettävä valitun ohjelman määräämässä järjestyksessä.

Viittaamme tässä säännöksen esitöissä todettuun (HE 108/2024, TVL 53 c §:n yksityiskohtainen perustelu): "Asiakas ei voisi myöskään valita käyttäisikö hän bonukset tai muut edut 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin, palvelumaksuihin vai luoton korkoihin, vaan edut tulisi kohdistaa näille etuohjelmassa ennalta määriteltyjen sääntöjen mukaisessa järjestyksessä. Olennaista olisi se, että asiakas ei voisi valita jo kertyneiden etujensa käyttökohteita. Jos yhtiöllä olisi esimerkiksi useampi itsenäinen asiakasetuohjelma, arvioitaisiin ohjelmia itsenäisesti eikä esimerkiksi asiakkaan oikeudessa valita etukäteen mihin ohjelmaan kuuluu, olisi kyse edun käyttökohteen valinnasta."

Ohjeluonnoksessa esitetty tulkinta voisi käytännössä johtaa epäselvyyksiin siinä, milloin ja minkä etujen osalta asiakas on tehnyt etukäteisen valinnan, jotta etujen verovapauden edellytys täyttyisi.

Kunnioittavasti

LÄHITAPIOLA-RYHMÄ
Lakiasiat ja compliance

Teija Kerminen
lakiasianjohtaja